

Kodeks Etyki Doktoranta
Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego

Rozdział I.
Przepisy ogólne

§ 1

Kodeks Etyki Doktoranta Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, zwany dalej Kodeksem, określa wartości etyczne oraz wynikające z nich zasady postępowania doktoranta jako badacza naukowego, dydaktyka i jako uczestnika życia publicznego.

§ 2

Ilekcją w Kodeksie jest mowa o doktorancie należy przez to rozumieć osobę, o której mowa w art. 196 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164 poz. 1365).

§ 3

Obowiązkiem doktorantów Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego jest przestrzeganie wartości etycznych i zasad postępowania etycznego; naruszenie tego obowiązku może stanowić uchybienie godności i podlegać odpowiedzialności dyscyplinarnej prowadzącej do skreślenia z listy uczestników studiów doktoranckich na podstawie art. 197 ustawy, o której mowa w § 2.

Rozdział II.
Sylwetka doktoranta

§ 4

Postawa doktoranta charakteryzuje się poszanowaniem obowiązującego prawa oraz uznanych wartości i zasad etycznych. Służba prawdzie jest podstawowym obowiązkiem uczonego. Odpowiedzialność spoczywająca na doktorancie dotyczy warsztatu naukowego, oraz instytucji i środowiska, które się współtworzy.

§ 5

Aktywność badawcza i dydaktyczna oraz uczestnictwo doktoranta w życiu publicznym służy odkrywaniu, obronie i upowszechnianiu prawdy jako głównej wartości poznawczej.

§ 6

Doktorant strzeże swojej godności tak w życiu zawodowym, jak i prywatnym oraz w działalności publicznej, łącząc godność osobistą z poszanowaniem godności innych ludzi.

§ 7

Doktorant odznacza się rzetelnością wobec faktów, teorii naukowych i metod badawczych .

Wymogi rzetelności kształtowane są przez pożądaną biegłość i solidność warsztatową, wszelkie wykroczenia w tej dziedzinie podważają zaufanie, jakim powinna cieszyć się nauka - najbardziej wiarygodna forma drogowskazu dla wiedzy. Rzetelność wymaga nadzwyczajnej i drobiazgowej skrupulatności faktograficznej i bezwzględnej ścisłości logicznej. Wymaga zdolności do autokrytycyzmu do ciężko osiągalnych granic osobowościowego ideału moralnego, który obejmuje umiejętność przyznania się do błędu, wielkoduszność wobec oponentów, oraz trzeba odwagę odstąpienia od niesłusznych, nieuzasadnionych poglądów.

§ 8

Doktoranta w działalności badawczej i dydaktycznej cechuje samodzielność i niezależność od pozanaukowych uwarunkowań ideologicznych, politycznych lub ekonomicznych.

§ 9

Doktorant odznacza się cnotą tolerancji rozumianej – w szczególności poprzez równe traktowanie i szanowanie swoich kolegów doktorantów ,bez względu na ich płeć, narodowość, rasę i poprzez poszanowanie innych punktów widzenia.

§ 10

Doktorant wykazuje lojalność wobec Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego polegającą na godnym reprezentowaniu uczelni swoim schludnym wyglądem i postawą, przestrzeganiu dyscypliny pracowniczej, wspomaganiu demokratycznie wybranej zwierzchności i okazywaniu chęci pomocy w budowaniu prestiżu uczelni. Każda zbiorowość wymaga od swoich członków wzajemnego poszanowania, solidarności i współdziałania, a od poszczególnych grup czy jednostek respektowania zasad lojalności wobec całej struktury.

§ 11

Doktoranci pełniący funkcje w organach władzy Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego powinien kierować się dobrem uczelni jako całości oraz dobrem jej jednostek organizacyjnych z poszanowaniem interesów wyborców, którzy desygnowali go do pełnienia tej funkcji.

§ 12

Doktorant rozwija swoją wiedzę zawodową niezbędną do coraz lepszego wykonywania pracy naukowej i dydaktycznej.

§ 13

Doktorant jest życzliwy, taktowny i uprzejmy w stosunku do innych członków społeczności akademickiej, odznacza się wysoką kulturą osobistą i dba o dobre stosunki międzyludzkie w pracy, a także zapobiega konfliktom w swoim środowisku.

Rozdział III. Doktorant jako badacz naukowy

§ 14

Doktorant przestrzega wysokich standardów prowadzenia badań naukowych oraz zasad dobrej praktyki naukowej.

§ 15

Doktoranta charakteryzuje uczciwość w stosunku do innych ludzi i do spraw publicznych każdego zasięgu oraz w stosunku do poziomu osobistej odpowiedzialności. W obrębie samej działalności naukowej i dydaktycznej – uczciwość dotyczy przede wszystkim stosowania klarownych i jednoznacznych kryteriów warsztatowych i wartościujących.

§ 16

Doktorant w badaniach naukowych przestrzega zasad uczciwości naukowej i nie dopuszcza do plagiatostwa, fałszowania wyników badań naukowych, nierzetelności w ich upowszechnianiu, w aplikowaniu o fundusze badawcze oraz w prowadzeniu i recenzowaniu badań naukowych.

§ 17

Doktorant nie narusza cudzych praw autorskich i praw pokrewnych, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tj. Dz.U. nr 90 poz. 631 z 2006 r. z późn. zmianami); w szczególności nie przywłaszcza sobie autorstwa lub współautorstwa cudzego utworu, nie wprowadza w błąd co do autorstwa lub współautorstwa cudzego utworu oraz nie rozpowszechnia cudzego utworu bez podania nazwiska lub pseudonimu jego twórcy.

Rozdział VI. Doktorant jako uczestnik życia publicznego

§ 18

Doktorant dba o to, aby wyniki jego badań naukowych służyły społeczeństwu.

§ 19

Doktorant upowszechnia w społeczeństwie rzetelne wiadomości o osiągnięciach nauki, którą reprezentuje.

§ 20

Doktorant – mając na względzie podwyższanie poziomu powszechnego zrozumienia nauki – dba o to, aby prezentowane społeczeństwu dokonania naukowe były zrozumiałe dla osób niebędących specjalistami.

Rozdział VIII. Przepisy końcowe

§ 21

W sytuacjach nieokreślonych postanowieniami Kodeksu doktorant powinien postępować zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w § 2, Statutem Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, uchwałami i zarządzeniami jego organów, poleceniami przełożonych oraz powszechnie uznanymi tradycjami i dobrymi obyczajami akademickimi.